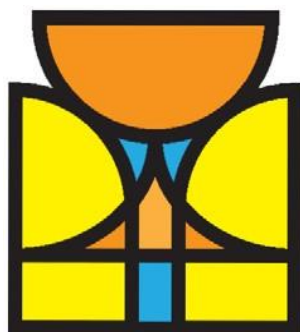

**Druhý Sbor
Českobratrské Církvě Evangelické
V Praze 3 – Žižkově**

2023

27

*Epištola Žižkovským
neděle 31. prosince 2023*

*Dotazujte se na vůli Hospodinovu
a jeho moc,
jeho tvář hledejte ustavičně.
Žalm 105,4*

POZDRAV

Milé sestry, milí bratři, milí přátelé, srdečně Vás zdravím z našeho žižkovského sboru. Přeji vám radostný vstup do Nového roku.

Ať vám po celý rok nechybí rozhodnost, odvaha, pokoj a radost. Ať vás Pán Bůh provází a žehná vám.

Těším se na setkání s Vámi.

Dnešní sbírka byla určena na Naději. Děkujeme za Vaši štědrost i za to, že pamatujete na náš sbor.

Program následujícího týdne:

Ve středu v 9:30h se sejdou maminky s malými dětmi.

Ve středu od 20:30h se koná Biblická půlhodinka online.

Jsem Vám k dispozici pro osobní rozhovory, návštěvu, modlitbu, praktickou pomoc, stačí dát vědět mailem nebo telefonem.

Těším se na Vás, Vaše farářka Olga Mrázková

ČTENÍ: Lk 18, 1-8

Vypravoval jim podobenství, aby ukázal, jak je třeba stále se modlit a neochabovat:

² “V jednom městě byl soudce, který se Boha nebál a z lidí si nic nedělal. ³ V tom městě byla i vdova, která k němu ustavičně chodila a žádala: „Zastaň se mne proti mému odpůrci.“ ⁴ Ale on se k tomu dlouho neměl. Potom si však řekl: „I když se Boha nebojím a z lidí si nic nedělám, ⁵ dopomohu jí k právu, poněvadž mi nedává pokoj. Jinak mi sem stále bude chodit, a nakonec mě umoří.““ ⁶ A Pán řekl: „Všimněte si, co praví ten nespravedlivý soudce!

⁷ Což teprve Bůh! Nejedná on právo svým vyvoleným, kteří k němu dnem i nocí volají, i když jim s pomocí prodlévá? ⁸ Ujišťuji vás, že se jich brzo zastane. Ale nalezne Syn člověka víru na zemi, až přijde?“

TEXT: Ge 32, 23-33,4

²³ A té noci vstal, vzal obě své ženy i obě své služky a jedenáct svých synů a přebrodil se přes Jabok. ²⁴ Vzal je a převedl je přes potok se vším, co měl. ²⁵ Pak zůstal Jákob sám a tu s ním kdosi zápolil, dokud nevzešla jitřenka. ²⁶ Když viděl, že Jákoba nepřemůže, poranil mu při zápolení kyčelní kloub, takže se mu vykloubil. ²⁷ Neznámý řekl: „Pusť mě, vzešla jitřenka.“ Jákob však odvětil: „Nepustím tě, dokud mi nepožehnáš.“ ²⁸ Otázal se: „Jak se jmenuješ?“ Odpověděl: „Jákob.“ ²⁹ Tu řekl: „Nebudou tě už jmenovat Jákob (to je Úskočný), nýbrž Izrael (to je Zápasí Bůh), neboť jsi jako kníže zápasil s Bohem i s lidmi a obstáls.“ ³⁰ A Jákob ho žádal: „Pověz mi přece své jméno!“ Ale on odvětil: „Proč se ptáš na mé jméno?“ A požehnal mu tam. ³¹ I pojmenoval Jákob to místo Peniel (to je Tvář Boží), neboť řekl: „Viděl jsem Boha tváří v tvář a byl mi

zachován život.“ ³² Slunce mu vzešlo, když minul Penúel, ale v kyčli byl chromý. ³³ Synové Izraelovi nejedí až podnes šlachy při kyčelním kloubu, protože Bůh poranil Jákobovi šlachy kyčelního kloubu. **33:1** Potom se Jákob rozhlédl a vidí, že přichází Ezau a s ním čtyři sta mužů. I rozdělil zvláště děti Lejiny a Rácheliny a obou otrokyň. ² Dopředu postavil otrokyně a jejich děti, za ně Leu s jejími dětmi a Ráchel s Josefem dozadu. ³ Sám se ubíral před nimi a sedmkrát se poklonil až k zemi, než k svému bratrovi přistoupil. ⁴ Ezau se k němu rozběhl a objal ho, padl mu kolem krku a políbil ho; oba zaplakali.

KÁZÁNÍ

Praotec Jákob nám tady vystupuje ze stránek Bible, dokonce ze stránek té úplně první biblické knihy, která se odehrává v jakémisi „pravěku“ vyvoleného lidu. Jákob tady vystupuje tak trochu jako mimo čas a prostor, bez minulosti, bez budoucnosti. Prostě se nám dnes v biblickém čtení, nad kterým se máme zamyslet, vynoří jakýsi kočovník, který má stádo a potřebuje se s ním dostat přes potok. A zdá se, že s tím má nějaký problém.

ii.

My – my nejsme bez minulosti a bez budoucnosti. Minulost, která se dnes shodou okolností dopočítá a přehoupne zase o další rok, tu máme všichni. Bez minulosti nejsou dokonce ani ti, které od ní zdánlivě osvobozuje alzheimer a milosrdné zapomnění. I těm se

občas vynořují vzpomínky – asi tak, jako se na nás dnes odněkud z knihy Genesis vynořil Jákob u potoka.

K té naší minulosti patří právě i to všechno, co jsme letos prožili, zažili a přežili, dobrého i zlého. A i to, co jsme udělali dobrého i zlého.

K té *naší* minulost končícího roku patří i to, co se nestalo přímo nám. Třeba válka a vraždění, které je zdánlivě *jinde*, v jiných zemích. Ale v našem propojeném světě to není zase tak daleko a spousta důsledků i nejistot na nás chtě nechtě dopadá. Nebo třeba z posledních událostí, univerzitní vraždění, které našťastí pro nás také nebylo na té *naší* fakultě – ale hned o kousek vedle... a zasáhlo nás to silně.

K té naší minulosti patří i covid, na který jsme už šťastně pozapomněli, ale on na nás ne a občas se nám připomene.

A dál už by si mohl pokračovat každý sám, co krásného nebo naopak bolestného prožil v tom roce, který už pomalu patří k minulosti toho každého (a každé) z nás.

A právě tak, jako má každá a každý z nás svou minulost, máme i svoji budoucnost. O které ovšem *s jistotou* můžeme říci jen to, že je nejistá.

iii.

A do toho nám tu ze stránek první biblické knihy vystupuje jakýsi nomád, který neřeší mezinárodní situaci, zprávy z bojišť, epidemie ani nejistoty na světovém trhu. Nezajímají ho mocenské poměry v Egyptě ani změny na trůnu v Babyloně. On to dokonce ještě ani nemůže být praotec, protože ještě nemá ani vnuky, natož pravnuky. Jenom svoje dvě ženy a stádo, a zajímá ho jenom ten potok, který mu stojí v cestě.

iv.

Ne, mezinárodní situace na něj nedoléhá. Ale bez minulosti také není. Zrovna Jákob ji má, a docela bohatou. Spíš to vypadá, že skončil bez budoucnosti. Protože mu v cestě nestojí jenom ten potok, ale kdesi za tou vodou i jeho bratr. Ke kterému se v té své minulosti zrovna moc bratrsky nezachoval. A on mu to nezapomněl. Bratr, kterého kdysi podvodem obral vlastně o všechno. I o střechu nad hlavou. A momentálně na něho čeká někde tam za tím potokem a má s sebou dalších cca čtyři sta lovců, kteří normálně asi loví zvěř, ale proradného bratra by určitě zvládli taky.

[Stejně je to zvláštní, jak si tak na základě biblické zvěsti říkáváme *bratře* a *sestro*, ale vztahy mezi bratry zrovna v té Bibli moc idylické nejsou, počínaje Kainem a

Abelem... A pokud jde o sestry, Ráchel a Lia by také mohly povídat.]

v.

Ale zpět k tomu Jákobovi. Svého bratra, jak jsem už řekla, připravil o všechno; protože jednou vyřčená slova jejich otce nelze vzít zpět. Jenže sám o to taky přišel, protože musel před tím zmíněným bratrem utéct z domu, a hodně rychle. V jediném okamžiku získal a ztratil všechno. Stal se univerzálním dědicem i vyděděncem. Bezdomovcem. Uprchlíkem, který utíká hodně nalahko.

No a pak prožívá takový hodně divoký příběh. Ve kterém se mu až nezaslouženě daří. Jako by to požehnání, které nad ním vyslovil jeho otec Izák, nějak zvláště fungovalo i na útěku. Najde příbuzné, kteří ho přijmou. Ožení se – nějakým nedopatřením dokonce hned dvakrát. Zbohatne ve službách těm příbuzným – počítáno na ovce a býčky hned mnoho-násobně. Dokonce mu Hospodin v jednom prorockém snu slíbil, že se jednoho dne i vrátí domů...

vi.

Jenže *no právě*. To je to, čeho se nejenom ve snu děsí. A potom jednoho dne musí, shodou okolností také dost narychlo, opustit i toho příbuzného, v jehož pohostinnosti dlouho pobýval a který se dokonce stal jeho dvojnásobným tchánem.

vii.

No a teď na to došlo. Kdesi vzadu za ním tchán, který je sice naštvaný, ale dalo by se s ním mluvit. Ale kdesi vpředu bratr, s kterým už minimálně čtrnáct let nemluvil a není moc radno to zkoušet.

A mezi nimi ten zatracený potok. Nebo spíš posvátný? Každopádně něco jako ten Caesarův Rubikon: až ho překročí, kostky jsou vrženy a bude rozhodnuto. O Jákobově způsobu jednání a uvažování dost výmluvně vypovídá, že si ten přechod Jaboku nejdřív chce otestovat: na ovcích, na dobytku, a na svých ženách a dětech... Pošle je pro jistotu napřed. Třeba se bratr vyřadí na nich a jeho už nechá spánembohem. Typický Jákob, jak ho známe z těch předchozích stránek.

viii.

Ale nakonec je stejně řada i na něm. Aby překročil tu vodu a vystoupil na druhý břeh. V tu chvíli se mu cosi (nebo kdosi) postaví do cesty. A Jákob zápasí. Původní text říká, že v tu chvíli zápasil s Bohem. Přímo s Hospodinem. Ustrašenější texty říkají, že zápasil jenom s andělem Páně.

A někdo by možná řekl, že zápasil jenom s tím svým dosavadním životem. Ve kterém to bývalo tak trochu jako na houpačce.

A možná, že všichni by měli tak trochu pravdu. Jákob zápasí s Bohem, a o Boha ve svém dosavadním životě, o Boha v tom, co až doteď prožil. A o Boží vůli, pokud jde o to, co bude. Tedy *pokud* ještě něco bude.

Dalo by se říct, že hledá *smysl*: toho, co v jeho životě mělo být. I toho, co z toho on sám udělal.

Také by se dalo říct, že ten jeho zápas je vlastně (jen) modlitba. Ale modlitba, ve které jde skutečně o život. O *celý* ten jeho život.

A protože ten jeho život byl hodně pestrý a bohatý, protáhne se ta modlitba na celou noc.

A když už se blíží svítání, Jákob má konečně pocit, že začíná chápat. Ale pomyslná lhůta je u konce, ten, se kterým zápasil, už neodpovídá, a Jákob musí překročit na další břeh. Jenom na cestu dostane (už zase?) požehnání.

A to je, *bratři a sestry*, skoro všechno. Jákob, nemá mezinárodní přehled ani celospolečenské souvislosti, ale má – stejně jako my – svoji minulost a budoucnost. Minulost, do které se, místy trochu zděšeně, ohlíží. A budoucnost, kterou trochu nejistě vyhlíží.

A podobá se nám tím víc, než by se snad zdálo.

ix.

Ten příběh má v Bibli ještě stručný epilog. Dál táhl Jákob se svými ženami, dětmi a stády – a proti němu Ezau se svými bojovníky. A neotevřela se země, aby je pohltila. A nepostavila se mezi ně žádná hradba, která by je oddělila. A vůbec nic je nemohlo zadržet od osudového setkání.

Jen Ezau se pro jednu překvapivě zachoval jako bratr. Rozběhl se k němu a objal ho. Padl mu kolem krku a políbil ho a oba plakali. A přivítal svého brácha doma.

x.

Ten příběh má samozřejmě i svůj stručný epilog i pro nás. Kteří stojíme na prahu nového roku. Díváme se – místy trochu zděšeně – zpátky na ten rok, který právě končí, a trochu nejistě vyhlížíme ten před námi.

Nebojme se udělat první krok, možná taky někde máme někoho, kdo nám ublížil. A my bychom ho snad i mohli právem zlískat, ale co třeba ho obejmout a odzbrojit svou láskou?

Jákob byl možná ještě o něco zděšenější, když se díval zpátky, a nejistější, když se díval dopředu. A nebyl to zrovna vzorný patriarcha. Ale věděl, kdy se má modlit. A uměl si říct o požehnání.

Modleme se. A přijměme Boží požehnání, aby nás provázelo. Budeme je určitě potřebovat.

PŘÍMLUVNÁ MODLITBA

Pane Ježíši Kriste,
přejeme si mít takovou důvěru, abychom se nemuseli
strachovat o to, co bude. Co bude zítra, pozítří, příští
rok.

Ano, nemáme všechno ve svých rukou a věříme, že jsi to
ty, kdo nás vedeš a podpíráš.

Přesto býváme malověrní.

Prosíme, posilni nás a ved'.

Prosíme o otevřenou mysl, vnímavá srdce, za uši k
slyšení.

Myslíme na všechny, kteří nás již ve víře předešli a
chybí nám tu.

Děkujeme za každý den, který nám byl dán, děkuje me
za každou novou příležitost. Uč nás žít naplno, v lásce a
pokoře.

Prosíme za místa, kde se válčí, za lidi bez domova, bez
přátel, nemocné a umírající, za lidi zasažené útokem na
filozofické fakultě.

Prosíme, obdař náš svět pokojem.

POSLÁNÍ: Mt 6, 31-34

Nemějte tedy starost a neříkejte: co budeme jíst? Co budeme pít? Co si budeme oblékat? Po tom všem se shánějí pohané. Váš nebeský Otec přece ví, že to všechno potřebujete. Hledejte především jeho království a spravedlnost, a všechno ostatní vám bude přidáno. Nedělejte si tedy starost o zítřek; zítřek bude mít své starosti. Každý den má dost vlastního trápení.

POŽEHNÁNÍ: Nu 6, 24-26

*At' Hospodin ti žehná
a chrání tě,
at' Hospodin rozjasní nad tebou svou tvář
a je ti milostiv,
at' Hospodin obrátí k tobě svou tvář
a obdaří tě pokojem.*

KONTAKTY

Druhý sbor ČCE v Praze 3 – Žižkově
Čajkovského 1639/10,
130 00 Praha 3

tel: 222 722 753, 739 244 619

E-mail: zizkov2@evangnet.cz

Web: <https://zizkov2.evangnet.cz>

farářka: Olga Mrázková, tel: 608 474 527,

E-mail: olimrazkova@seznam.cz

Úřední hodiny: po 17-19; jindy (po dohodě)

kurátorka: Eva Potměšilová, tel: 604 180 711,

E-mail: eva.potmesilova@seznam.cz

správa domů: Petr Klas, tel. 603 559 984

E-mail: domycajkov@seznam.cz

úřední hodiny: po: 8h-12h, 16h-18h; út, st a pá: 8h-9h;

čt: 8h-9h, 15h-19h

účetní: Michaela Bartošková

E-mail: michaela.zizkov2@seznam.cz

úřední hodiny: po: 16 h-19h

číslo účtu: 2700073883/2010